

Кога рѣшително ся свързвать прѣдставленія, то сжженія-та, както категорически-ты така и причинны-ты и раздробителны-ты ставать *безусловны*. Такыва сж вси горѣприведени примѣри за тыя сжженія, въ кон-то прѣдставленія-та сж съединены по правъ и рѣшителенъ образъ. Кога нерѣшително ся свързвать прѣдставленія излиза, че 1) категорически-ты сжженія ся обръщатъ на *проблематически* или *вѣроятны*, у кон-то прѣдставленія-та ако и да сж съединены помѣжду си, нѣ свърска-та имъ остая нерѣшена и съмнителна; такыва сж вси вопросы и задатци, напр. „можели умѣ-тъ да постигне причины-ты и цѣль-тж на вещи-ты?“ или „да ся докаже безсмъртіе-то на душиж-тж?“ — 2) причинны-ты сжженія ставать *условны*, въ кон-то едно прѣдставленіе ся съединява съ друго, само като основаніе съ свое слѣдствие, а не като причина съ дѣйствіе; защото прѣдмѣти-ти, что-то означавать въ дѣйствителность-тж си, можтъ и да не происхождатъ единъ отъ другъ, като дѣйствіе отъ причинж, ако и да сж поставены мысленно тыя прѣдставленія въ такъво отношеніе, что-то едно-то неминуемо истича отъ друго, като слѣдствие изъ свое основаніе (глад. §. 46. изяс.) Така въ слѣдующе-то условно сжженіе „ако ся лѣчишь, щещь оздравѣешь“ — двѣ-тѣ прѣдставленія сж съединены така, что-то едно-то ся искарева отъ друго-то, като слѣдствие изъ свое основаніе; нѣ истичали то, като дѣйствіе изъ причинж, т. е. наистинж ли ще оздравѣе, като ся лѣчи, то е още незнайно; 3) раздробителны-ты сжженія ставать въ тоя случай *раздѣлишелны*, у кон-то съ прѣдставленіе за извѣстенъ прѣдмѣтъ съединявать ся прѣдставленія за противоположны видове отъ нѣкой-си родъ, като възможны бѣлѣжки за тоя прѣдмѣтъ, а по това и съединявать ся съ него само колко-то е възможно.